

Горкыйтъ Злоческо, който страсно обичаше Милка, ся твърдѣ помами; и най-послѣ рѣши да извърши длъжността си. Безъ да рѣче нищо на царя, той остави двора и прѣзрѣ сичкытъ си богатства. Между туй Срѣтко поведе войскытъ си и търгна на бой, но подиръ четири дни, уморенъ разболѣ ся, защото той бѣше много нѣженъ, пощо небѣше никога правилъ войнишки упражненія. Жегата, студътъ, сичко го разболваше. Между туй посланикътъ, който бѣше ходилъ да иска Милкѣ, му каза, че онуй момче, което бѣше той испѣдилъ отъ палата си, ся намѣрва въ Милкиныя дворъ, и казвали че Милкиныйтъ баща былъ ся обѣщаль да даде дѣщерѣ си нему. Срѣтко, извѣстенъ на туй, още повече ся разсърди, и като токо оздравѣ, тръгна да свали отъ прѣстола Милкиныя баща, и обрѣче, голѣмо количество пары на тогова, който бы му довелъ живъ Злоческа. Срѣтко, ако и да ся не биеше самъ, отъ страхъ да не загине, одържа много побѣды. Най-накрай той обколи главныя градъ на непріателя си, и бѣше вече наумилъ да го нападне и освой. Пощо ся бѣхъ мнозина спушили да тражыть Злоческа, прѣди деня на нападаніето му, го доведохъ вързанъ и окованъ съ тежки оковы. Срѣтко зарадванъ че ще си отмъсти, науми си, прѣди да нападне града, да посѣче Злоческа прѣдъ очитъ на непріателитъ си. Въ сѣщія този день, той даде едно голѣмо угощеніе на войводитѣ си, защото и празнуваше рождения си день, който бѣше направо на двадесетъ и петѣтъ му годинѣ. Войницитѣ, що бѣхъ вътре въ града, като ся научихъ че Злоческо бѣше уловенъ, и че подиръ единъ часъ ще го посѣкѣтъ, рѣшихъ, или да го избавѣтъ, или да измрѣтъ; защото ся сѣщахъ за добринѣтъ, която имъ правеше той, когато бѣше тѣ-